

სახელმწიფო საბჭო

ახალი ამბავი

თებერვლის 9-ს, სახელმწიფო საბჭოს კრების დაწყების წინ გაერეცლდა ხმა, საბჭოში მისი იმპერატორებით უფლებსა ხელმწიფე მობრძანდება. საბჭოს წევრნი ხელმწიფის დასახელებად ვესტიბიულში შევირბინენ. ამ რიგად დარბაზი დაკარივლად და ლოკები კი მაყურებელი საზოგადოების იყო გაქვილილი. სწორედ ცხრის ნახევარ საათზე მობრძანდა მისი იმპერატორობით უფლებდულენობა, რომელსაც თან ახლდნენ დიდი მთავარი მიხეილ ალექსანდრეს ძე, სახანლოს მინისტრი, კომენდანიტი და მორიგი ფლიველ ადიუტანტი. საბჭოს წევრთაგან დიდის პატივისცემით შეხედულონი ხელმწიფე-იმპერატორი მობრძანდა პარტია დარბაზში, სადაც გადამდებ იქნა პარაკლისი. პარაკლისის დამთავრებისას „მრავალ ქაშირის“ შემდგომ ბრძოლაში დახმავილთა მოხსენების დროს დამსწრეებთან ერთად ხელმწიფე იმპერატორმაც მუხლი მოიდრიკა და შემდეგ კი წარმოსთქვა სიტყვა, რომლითაც საბჭოს კეთილდროსად მოქმედებასა და ძლევამოსილი რუსეთის დღევანდელი მთავრის ზრუნვას უსურვებდა. მის სიტყვას მოხსენიებდა სახელმწიფო საბჭოს თავმჯდომარის სიტყვა, რომელშიც მან მისი იმპერატორებით უფლებდულენობის დასრულების გამო დიდი სიხარული და რუსეთის გამარჯვების დიდი იმედი გამოთქვა. ამის შემდეგ საბჭოს წევრთა და ხალხის მიერ „ვაშა“-ს ძახლით გაცილებული ხელმწიფე-იმპერატორი სახანლოსაკენ წაბრძანდა.

საბჭოს კრების დაწყებისას თავმჯდომარემ სტატ-სეკრეტარმა კულომონინმა წაიკითხა სახელმწიფო საბჭოს მოქმედებათა განახლების ხელმწიფის ბრძანება, რომელსაც დამსწრენი ფეხზე დგომით უსმენდნენ. თვით თავმჯდომარემ წარმოსთქვა სიტყვა, რომელშიც ხელმწიფე-იმპერატორის კეთილშობილად აღნიშნა, რუსეთის მებრძოლი ქმებით მოიხსენია და რუსეთის გამარჯვების სრული იმედი გამოთქვა. შემდეგ სიტყვებს ამბობენ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე და სხვა წევრებიც.

მით შემდეგ საბჭოს წევრთაგან ილაპარაკა მედერ-ზაკომელსკიმ, რომელმაც რუსეთის გამარჯვების უცილობელი საბუთად მთელი რუსეთის მსოფრთხილთა ძლევებისა და რუსეთისათვის აღფრთოვანება დაასახელა და დასძინა: ყველა ვიცალებდებოდა საზოგადოებრივი ძალები უნდა რუსეთის გამარჯვების გარშემო შეეკრიბოთ და მით ხალხთა კეთილყოფასა და რუსეთის გამარჯვებას ხელი შეეწყობოთ...

გრიზა ჰკონია, რომ ომის მალე გათავისა არაინ მოეღის, რადგან ომი რუსეთის სრული გამარჯვებით უნდა გათავდეს. ამის მიღწევა კი შეიძლება ხალხთან მთავრობის შემეღრთებელი საქმიანობა და არა სიტყვით. მმართველობა კი საზოგადოების ინიციატივას ანგარიშს არ უწევდა და ეწინააღმდეგებოდა კიდევ: სახელმწიფო სათათბიროს პროგრესული ბლოკის ასეთ განცხადებას შემარცხნენთა გრუპა სრულიად ეთანხმება.

შეხვედრა პოლონეთის საკითხს ეხება და აღნიშნავს, რომ სიტყვა საქმედ ვერ იქცა და პოლონელებს მოლოდინი საყვებით ვერ გაუმართლდათ. ნედღარდტი მითითებს იმ გამოფიხილებას, რომელიც დაბა-ქალაქებსა და სხვა და სხვა საზოგადოებებს დაეტყო. მათი გამოფიხილებით უმთავრესი მიზანი რუსეთის მიზანი რუსეთის გამარჯვებისათვის ზრუნვა არის.

შემდეგ ამისა ორატორთა ჩაწერა შესწყდა. გადასწყდა სხდომები მოხდებდეს ხოლმე ორშაბათობითა და ხუთშაბათობით, ხოლო შემდეგი სხდომები პარაკის, თებერვლის 12-სა.

ამის შემდეგ კრება იხურება.

მეფის ნაცვალმა დიდმა მთავარმა ნიკოლოზ ნიკოლოზის ძემ შემდეგი დეკრეტს გაუგზავნა გურია-სამეგრელოს ეპისკოპოსს ყოველად სამედიცინო ლეონიდს იმ დეკრეტის პასუხად რომელიც მათ უმაღლესობას მოუვიდა ეპისკოპოს ლეონიდისა და ქალაქის მოურავის მოადგილის გ. ა. ტყემალაძისაგან ფოთიდან, აზრუმის ალბის გამო: „გულწრფელ მადლობას უცხადებ თქვენს უსამღვდელოებას, ქალაქის მოურავის მოადგილეს და ფოთის ქალაქის მცხოვრებელ მოლოცვისა და ლოცვისთვის. მცხოვრებთა უძველესი გრძობისა მოხსენებულ იქნება მათ იმპერატორის უმაღლესობის ფერხთა კვეთა“.

გენერალ ადიუტანტი ნიკოლოზი. აჩიქელი პლატონმა 10 თებერვალს საველე სათადარგო გოსპიტალში დაჭრილ დაავადებული ჯარისკაცის ნიხტულა და მწყემს მთავრული სურვილი სცა.

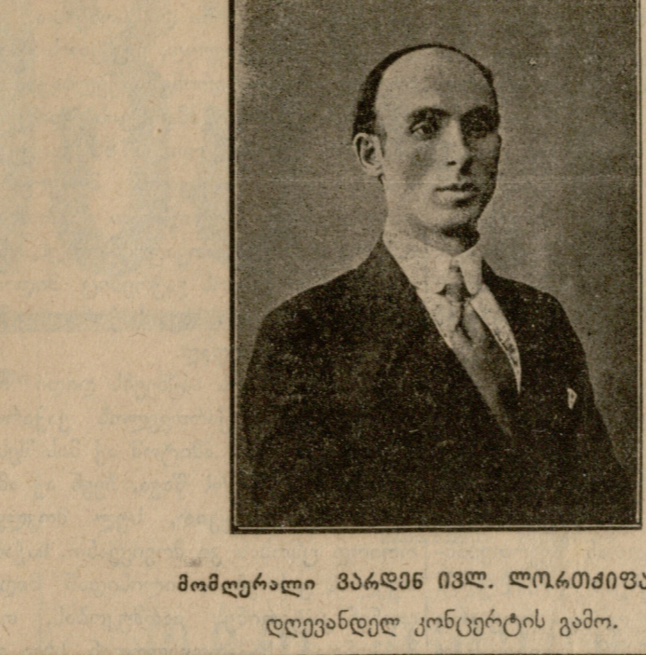
ექსარხის დეკრეტი. პარაკის, 19 თებერვალს, საქართველოს ექსარხის ყოველდღი უსამღვდელოესი პლატონი არტიტულ საზოგადოების დარბაზში წაიკითხეს დეკრეტი: „მოგზაურობა კანადასა და ალასკაში“. შემოსავალი გადაიდება ბიომართა ობიექტისათვის. დეკრეტის მიმართ იყრიდნენ ექსარხის კანცელარიაში დ. ა. დავიდიანთა.

სახანლოსი და სხვაგვარი მთავარ უფროსს პრინცი ოლდენბურგელს კავკასიის ჯარის მთავარ რეზიდენტულმა გენ.-მ. ე. ო. ბერნომა დეკრეტით მოსთხოვა 1/2 მილიონი მანეთი აფანსი კავკასიის ქალაქთა კავშირის დაწესებულებათა შესანახად, ვიდრე ხარჯთ-აღრიცხვას განიხილავდნენ.

კომპერატული საჯარო დეკრეტი განზარბულია გაიხსნას თბილისში ან ალაგას.

გამოსახვარი ხადლი. 10 თებერვალს თავდა-ანხართა მარხულმა თავ. ქ. ნ. აფხაზმა გამოსახვარის ხადლი გუმბართა თბილისის გუბერნატორად ნამყოფს ბ-ნ სტრახოვსკის. ხადლიზე მიწვეულნი იყვნენ მარხების თავდა-ანხართა მარხულები.

შაქარის ზოგიერთი ბანკების სავსებში კარგა ბლომად შაქარი სხვა და სხვა ფირმებისა, რომელთაც ამ ბანკებიდან სესხად ფული აუღიათ. ქალაქის გამგებობის თხოვნით კავკასიაში სასურსათო საქმის უფროსმა ქ. ი. შაშვოვსკიმ განკარგულება მოახდინა, უწყუარო ცნობები შეიკრიბოს, თუ არამდენი შაქარი აქეთ ბანკებს თბილისში გირაოდ და ვის ეკუთვნის იგი.

მომღერალი ვარლამ ივ. ლორთქიფანიძე. დღევანდელ კონცერტის გამო.

ქის მოურავ ხატისოვსა და გამგებობის წევრის ჟურჯულს ხოლო მესამე ბათონის ოლქისკენ ხმოსან გოთუას.

ახალი კომპერატუვი. როგორც გადმოგვცეს, თბილისში რამდენიმე მომხმარებელი ამხანაგობა არსდება, რომელიც ამ მოკლე ხანში ქალაქის სხვა და სხვა უბანში გახსნის კავშირს. გამრავლება კომპერატუვიების გამოუწვევია სასურსათო საქმიანობა უფროსი ბ-ნ შაშვოვსკის განკარგულებას შესახებ იმისა, რომ მის მიერ ნაყიდ 120 თასი ფოთი შაქრით ქალაქის ყველა მცხოვრებელმა ისარგებლოს. მაგრამ შაქარს ვერ ანდობენ კერძო ვაჭრებს, — არ ვაღიარებთ, ხოლო არსებული სამი საამხანაგო დეკრეტი ყველა უბნის მცხოვრებელ ვერ გასწავლობდა.

საბავში დილა. დღეს, 12 თებერვალს, საღამოს 5 საათზე კავკასიელ ქალთა ქართულ სექციის უსასყიდლო სახადილონი (ვერა, მატრილინი ქუჩა, სახ. № 16), წერა-კითხვის საზოგადოების სახალხო კითხვის მმართველი სექცია მართავს საბავში საღამოს ბუნდოვანი სურათებით. ილია ნავაშიძე უამბობს ბავშვებს დანიელ კონჭაძის ბიოგრაფიას და მისი წარების („სურამის ციხე“) შინაარსს, აგრეთვე საქართველოში ბატონ-ყმობის გადაგრდის მოკლე ისტორიას. შემდეგ ნაჩვენებნი იქნება ბუნდოვანი სურათები და საქართველოს ცხოვრებიდან მოკლე განმარტებით.

მწერლის ავადმყოფობა. სომეხთა ცნობილი მწერალი ავეტის აღარინიანი, რომელიც დაშნაკუტულნი საქმის გამო პასუხის გეგმა იყო მიცემული, მაგრამ უმაღლესი ბრძანებით სასჯელისაგან განთავისუფლდა, საზღვარგარეთიდან თბილისში დაბრუნდა, მაგრამ ამჟამად მძიმე ავად არის.

წითელა სოფად. საგარეჯოსა, ნინოწმინდასა, გიორგოწმინდასა, პატარძელსა და იგრის ხეობის სხვა სოფლებში ძალიან გავრცელებულა წითელი. გლეხების ოჯახები ერთი მეორეს არ ერიდებიან და ეს გაუფრთხილებლობა ერთობ უწყობს ხელს სენის გავრცელებას. მსხვერპლი ბევრია ამ სენულებსა.

უპაროვო კოსი. თბილისის საღვურე მოსულა 1 ვაგონი კოსი. როგორც ქალაქიდან სჩანს, საქონლის პატრონი არის „ქუთაისის კომიტეტი“, მაგრამ ასეთი კომიტეტი თბილისში არ მოიპოვება. კოსი ამჟამად იშვიათი საქონელია და თბილისში ბევრს სჭირდება იგი, რისთვისაც რკინის გზის საღვურის აღმინისტრაციას ბევრს სთხოვდა—კოსი დაგვითხოვთ, მაგრამ რკინის გზა ვერ შედგება ვაგონი დასავალი. მსხვერპლი ბევრია ამ სენულებსა.

სურამის მამასახლისი 1 ვაგონი სიმინდის სთხოვს თბილისის ქალაქის გამგებობას მცხოვრებთათვის დასარგებლად.

დაუთმო ამას წინად) საცელე-საჩვენებელ მინდვრის მოსაწყობად.

ამინდი. თბილისის მიდამოებში იანერის განმავლობაში გაზაფხულის თბილი დღეები იდგა, თებერვლის პირველ რიცხვებში თბილისის ბაღები უნდა იკ აყვავდა. ხმელ და თბილ ზანთარს დიდი მახარალებილი გავლენა ჰქონდა ქირანახულებს. სოფელეტი ძლიერ დალონებული იყვნენ და თოვლის მოსვლას შეზარდნენ. საბედნიერად დღეს ავერ მეხუთე დღეა, რაც ზამთრის დღეები დაიქირა, ორი დღეა თუმც ცოტას, მაგრამ თოვს კიდევ.

გადმოხვეულია დახმარება. ქალაქთა კავშირის კავკასიის განყოფილებამ 30.000 მანეთი გაუგზავნა ერევნის გუბერნატორს გაჭირვებულთა დახმარებლად. ბ-ნი გუბერნატორი დეკრეტით ატყობინებს ბ-ნ ხატისოვს, რომ მიღებულ ფულიდან 20.000 მან. ეპისკოპოს ქორენს გადაეცი და დემოხევილ სომეხთა სასარგებლოდ, ხოლო დანარჩენ 10.000 მანეთი მოსკოვის სომეხთა კომიტეტის ერევნის განყოფილებას აგრეთვე გადმოხვეული სომეხთათვის.

მხვდელულების თესლი. იგრის ხეობის სოფლები ბოსტნეულების თესლს სთხოვენ ქართულ სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოებას. როგორც გავიგეთ, საზოგადოების საბჭო ამ დღეებში დაამკარგებებს სოფლების თხოვნას, მხოლოდ სათესლე კარტოფლი ვერ უშვებია თბილისში.

გერის პარკის შესაღწევად მოსალოდნელ წყაროდობისგან ქალაქის საბჭომ გადასდვა 15,000 მანეთი. ქალაქის გამგებობამ პარკის შესაღწევად მიანდო ინჟინერს ლ. ნ. დიასამიძეს, რომელიც უკვე შეუდგა მუშაობას.

საეკლესიო მუზეუმი ქართველ სამღვდლოებისა ამ დღეებში დაათვალისთვის თბილ. ქალთა ინსტიტუტის უფროს კლასების მოწვევ ქალებმა, ინსტიტუტის უფროსის ქ-ნ დ. რიქისაის და ქართულ ენის მასწავლებლის შ. ქარუმიძის ხელმძღვანელობით. საეკლესიო მუზეუმში მოწვევ ქალები მუზეუმის გამგის ბ-ნ გ. ჯანაშვილის ხელმძღვანელობით გეცნენ ძველ სიგელ გუჯრებს, მხატვრობის ნაწარმოებს და განსაკუთრებით ხელსაქმებს. შემდეგ დასავალიერეს სიონის ტაძრის სიძველე-სიწმინდნი, სადაც აღსა განმარტებას აძლევდა სიონის კანდეკაი დეკ. ა. თოთიბაძე. ბ-ნ ჯანაშვილმა ინსტიტუტის უფროსს და მოწვევ ქალებს საჩუქრად გადასცა თავისი სათუთლო გამოცემა წიგნი (Кл. матеріаламъ охъ отношеніи Грүзій къ Россіи).

ორთაქალის ხიდის პროექტის შედგენა ქალაქის გამგებობამ მიანდო ინჟინერს ლ. ნ. დიასამიძეს. ბ-ნმა დასამიძემ უკვე შეადგინა გეგმა ხიდისა და სავარაუდო ანგარიში საქირა ხარჯისა. ხიდის გაკეთება ბ-ნ დიასამიძის ანგარიშით 9 თას მანეთამდე დაეკლებდა.

პრესა და გზენი საზოგადოებრივი დაწესებულებანი

„ხალი იმოდენს ვერა იქმს მრისხანე და ძლიერი, რასაც იქმს მშვიდობიანი კალმის პატარა წვერიო“.

ილია. ზედმეტად მამაჩნია ანანიან და ვიწყო და განმარტო პრესის საზოგადოებრივი მნიშვნელობა, ეს ჩემგან კანდიერება იქნება: ვიტყვი მხოლოდ, რომ პრესას, ბეჭდვითი სიტყვას, ვაზეთს დღეს ანგარიშს უწევს ყველა. ვაზეთში თავის შესახებ დაწერილს კითხულობს და პასუხს აძლევს არა თუ საზოგადო დაწესებულება, არამედ კერძო პირიც კი. ხშირად შეგვხვდებით მკვლელი, მამასახლისი, სოფლის მწერალიც კი ცდილობს „ვაზეთში ჩადებისაგან“ თავი იხსნას და თუ მიანიც „ჩავერდ“ ყოველფე ლონეს ხმარობს, იგი პრესის (ვაზეთის) საშუალებითვე აღადგინოს თავისი შეზღუდული პატივსწეობა. პრესას ასეთსავე ანგარიშს უწევს სახელმწიფო დაწესებულებანიც. ზოგიერთ დაწესებულებაში მოხელეთა შტატიც საგანგებოთა ამითის დარჩენილი და ეს მოხელენი გავაიციებთ ადვენებენ თვალს ყველა ვაზეთში მათი დაწესებულების შესახებ მოთავსებული მცირე შენიშვნასაც კი; ყოველივე შენიშვნას ვაზეთებიდან ამოქრან, აღნიშნვენ ზედ ვაზეთის აღს და წარუდგენენ უფროსებს. უფროსები შეამოწმებენ ხოლმე თუ რამდენად შეესაბამება სიმართლეს ვაზეთში მოთავსებული ესა თუ ის ცნობა. ხშირად მოხდება, რომ ვაზეთში დაბეჭდილი ცნობის მიხედვით კვლავ ძიებას შესდგომიან და დაშინავე პირი დაუსჯაიან. ხშირი ყოფილა აგრეთვე შემთხვევა, რომ ამა თუ იმ დაწესებულების ან მოხელე პირს ვაზეთში გამოთქმული აზრი მოსწონებია და ვაზეთში ნაჩვენებ გზას დასდგომია. წარმოიდგინეთ მამარის უფროსები და მოქალაქეებიც კი (რასაკვირველია უფრო ყოჩაღები და საქმიან დაინტერესებულნი) ავალბენ თავიანთ ხელგუთხვებს არაფერი გამოეპარათ შენიშვნაი და მოუხსენებელი მათს შესახებ რა-კი დაიმეტდნენ ვაზეთებში.

თუ-კი ასეთი რისხვა და მამაობა ვაზეთი ბიუროკრატულ დაწესებულებებისა და მიხელისათვის. მით უმეტეს ვაზეთს და მასში მოთავსებულ მხილებასა და წინადადებას დიდ ყურადღებას უნდა აქცევდნენ საზოგადოთ ყველა დაწესებულებანი. ყველამ კარგად უწყის, რომ ჩვენში დღეს თითქმის არცერთი ვაზეთი არ არის კერძო პიროვნების აზრის გამოხატველი, ყველა ორგანოს განაგებს კოლეგია, რომლის წევრებიც რომელიმე მოქმედ ჯგუფის მიერ არიან ნდობით აღწერილები. აქედან ცხადია, რომ ვაზეთში დასტამბულ აზრს (თუ მას სარდაქატიო შენიშვნა არ ახლავს) იზიარებს კოლეგია, იზიარებს რომელიმე ჯგუფი; ამით კი ვაზეთში დასტამბულს ფასი ემატება, მეტის ნდობის ღირსი ხდება და ანგარიშის გავლენასაც მეტად ითხოვს.

აქედან დასკვნა ადვილია: ყველა ჩვენებრმა საზოგადო დაწესებულებამ ამ საქმეში უნდა მიზანდასტოვროკრატულ დაწესებულებას და ანგარიში უნდა გაუწიონ ბეჭდვითი სიტყვას. ყველა დაწესებულება ვალდებულია არ გამოეპაროს მის შესახებ ცნობა, შენიშვნა, წინადადება, თუ სხვა რამ რაც კი დაიმეტდება, ვაზეთში, თავიანთ სხდომებზე მდიანაა სხდომის წევრებს უნდა წაუკითხოს.

სასურსათო თათბირი. 9 თებერვალს, საღამოს, მიწოდო-ქმელების სამინისტროს რწმუნებულის ბ-ნ შაშვოვსკის თავედომარეობით შესდვა სასურსათო თათბირი, რომელსაც დასწრენი: თბილისის გუბერნატორის თანამდებობის აღმასრულებელი ბ-ნი პანოვი, სახელმწიფო პლატონი უფროსი ბ-ნი სინიროვი, სახელმწიფო საზოგადოების უფროსის თანამდებობი ბ-ნი სავიციკა, ქალაქის მოურავი ბ-ნი ხატისოვი, ქალაქის გამგებობის წევრნი და სხ.

კრებზე გამოიქცა, რომ, დროთა ვითარების გამო, სურსათის მოსახილად თბილისში ნაცვლად 60 ვაგონისა დანიშნულია მხოლოდ 45. კრებამ საჭიროდ სწრა დაავალს ბ-ნ შაშვოვსკის იზომავლობის მუდის ნაცვლის წინაშე, რომ საკვების მოზიდვას უზრუნველყოს თავიანთი. კრებამ მოისინა ბ-ნ ჯანაშვილის წინადადება, რომ პირველ საჭიროებათა საქონელზე ზღვის ფრანტი იმდენად შემცირ-

დეს, რომ იგი გაუთანასწორდეს რკინის გზის ტაროს. ეს წინადადება მოიწონა კრებამ და შაშვოვსკის მიერ წარმოსთქვა უნდა ამ საკითხის მოსაგვარებლად. აგრეთვე მოსმენილ იქნა ცნობა შესახებ იმისა, რომ აღსტავისა და ნავთილღის სადგურები თავიანთ სიციფოვის გამო ბევრს ვაგონებს ვერ იტყვენ და ეს გარემოება, სხვათა შორის, ხელს უშლის სურსათის გადმოზიდვას. კრებამ დაადგინა იზომავლობის საცავერ არს, რომ ეს სადგურები ვაფართოვებულ იქნას. შემდეგ ლაპარაკი ჩამოვარდა იმაზე, რომ საქართველოს სახმედრო გზა გამოყენებულ იქნას ამ გაჭირვების დროს. ამ საკითხის გამო ზოგნი იმ აზრისანი იყვნენ, რომ ხსენებული გზა საქონლის გადმოსაზილად გამოიყენონ, ხოლო სხვები კი ამტკიცებდნენ, რომ უმჯობესი იქნება, რკინის გზა განთავისუფლებს მგზავრებისაგან, იგი საქონლის საზილად გამოიყენონ და მგზავრებს, ეტლებით დაეკომოზილებთ შეუძლიან მიმოსვლა საჭიროების სახმედრო გზითო. აღდროთი საკითხი გადაწყვეტილი დარჩა, მხოლოდ ჯერ-ჯერობრივ ის სურვილი გამოითქვა, რომ აღნიშნული გზა უთუოდ გამოიყენონ. დასასრულ ლაპარაკი აღიძრა ნიხის შესახებ. ქალაქის სამეურნეო კომისიის თავმჯდომარე ხმოსანი ტერტეროვი და ქალაქის სასაკლოო დირექტორი ნ. ე. არლუთინისკი ამტკიცებდნენ, რომ გამოცხვარ პურზე და ხორცზე საქირა ნიხის გამოიყენებოთ. თავმჯდომარემ ბ-ნმა შაშვოვსკიმ განაცხადა მეფის ნაცვლის ნაბანებე სიტყვები, რომ მისი უმაღლესობა სასტკე ლონის ძიებას მიიღებს ყასხებისა და მეხურების წინააღმდეგ, თბილისიდანაც კი განაძიებს მთელ საქონლის გაჭირვებისთვისო. ამასთანავე ბ-ნმა შაშვოვსკიმ განმარტა, რომ ძროხის ხორცი არსებულ ნიხზე იადადაც უნდა იყიდებოდეს ესლა, რადგან ჯარებისათვის საქონლის თბილისში აღარ ყოფილებენ, არამედ ჩრდილო კავკასიაში და მასთანავე ხორცის კიდევ უფრო გაძიერების მიზეზი არავითარი აღარ არსებობსო. კრებამ დასტოვა არსებული ნიხის გამოცხვარ პურზე და ხორცზე.

ქალთა სემინარიის გარეშე

ქალთა სემინარიის დახმარე კომიტეტის სასარგებლოდ მიერ შემდეგი შემოწირულებანი: კ. თ. მაყაშვილისაგან 10 მან., ნინო ვაშაშვილისაგან 5 მ., პრაპორშიკი ფეცხელარისაგან 5 მან., ექიმ ი. ანდრონიკაშვილისაგან 5 მ., ექ. ა. პავლეშვილისაგან 3 მ., ექ. შაშვოვსკისაგან 3 მან., თამარა მელიქიშვილისაგან 3 მან., კნ. ანას. მაჩაბლისაგან 3 მან., ოლიმპიადა მიქელაძისაგან 2 მან., გიორგი არჯუნიანისაგან 2 მან., მაკრინე ფორაქაშვილისაგან 1 მან., ბ-ნ ჭიჭინაძისაგან 1 მან., ივანე ზღვინიძისაგან 1 მან.

ყველა ამ შემოსენებულ პირთ დიდ სოლობას ვუძღვნი. პატივისცემით თინათინა ფორაქაშვილისა.

შენიკა განგარსება

ვაზეთებში მოთავსებული იყო ცნობა თითქმის თბილისში არსდებოდეს „გურულების ახალშენი“, რომელსაც მიზნად ექნება დასახულ უმუშევრთ დარჩენილ გურულებს სამუშაო უზოვოს, კერძო საკუთრება შეიძინოს, გონებრივი და სულიერი საზრდო მიწოდოს და იკისროს გურული საეკლესიო და საერო გალობა-სიმღერის დაცვა-აღდგენა და სხვა.

ამ ცნობამ ზოგიერთებში მითქამოთქმა გამოიწვია და არა სასიამოვნო შთაბეჭდილება მოახდინა. ზოგიერთები ამაში ხეიდვენ საერთო ძალთა დაქვეყნებას და რაღაც განკერძობულ მისწრაფებას. ხსენებული ამის შამკითხველს ამნაირი დასკვნის გამოტანა შეუძლია, მაგრამ ეს ნამდვილი არ არის. თბილისში არსდება მხოლოდ და მხოლოდ გურულ გალობა-სიმღერის მოყვარულთა წრე, რომელიც ეცდება ხსენებულ საქმეს უწინამძღვროს, თბილისში იყოლოდს გურულ ტანისამოსი (ჩაქურა) გამოწყობილი მგალობელ-მომღერალთა გუნდი. გადაიხოს ნოტებზე გურული ხმები და სხვა. ამ ჯგუფს განზარბვა აქვს ეთნოგრაფიულ საზოგადოებებში ჩაწერისა და იქ გურულებს ცალკე სექცია დაარსოს. როგორც ხედავთ ეს არც გამოყოფა და არც მითლიანობის დარღვევა, პირ-ერთი ეს სასიამოვნო დროინდელ უნდა ჩიეთავალს. ერთმა გურულმა, ბ-ნმა ნოე სიხარულიძემ (ნოეს) სასტუმროს პარტონმა) 300 მან. უკვე შესწირა ვაჭრობა ტანისამოსის შესაძენად.

ერთი წევრთაგანი.

ახალი კლუბი

ახალი კლუბის წევრთა კრება 19 თებერვალს მოხდებოდა მამასახლისთა ახალი წესმადგენლობის ასარჩევნათ და 1915 წლის ანგარიშის განსახილველად. კლუბის ბალანსი 1915 წ. ფურის 95248 მან. 48 კაპ. კლუბს შემოსვლითა საწევრო ფული 8877 მან. წინასწარი შემოსატანი კანდიდატებისა 2880 მან. მუდმივი მოსარულეთიდან 4086 მან. სტუმრებისაგან 44494 მან. 14 კაპ. სეზონის ბილეთებიდან 2159 მან. კარტიდან 22485 მან. 55 კაპ. საოჯახო ბილეთებიდან 590 მ. ლოტიდან 33933 მან. 88 კაპ. ნარილიდან 1997 მან. 50 კაპ. ბილიარდიდან 1404 მან. წარმოდგენა კონცერტებიდან 883 მან. 59 კაპ. ორგესტრის კონცერტებიდან 6967 მან. 21 კაპ. დიუხარჯავს მოსამსახურებზე 7694 მან. 56 კაპ. საღვთის ქირა 9840 მან. მოსამსახურება ტანისამოსზე 1061 მან. 80 კაპ. საზღვრო ბინის გადაკეთებაზე 4881 მან. 80 კაპ. განათება გაათბობაზე 12770 მან. 70 კაპ. ჟურნალ-გაზეთებზე 695 მან. 95 კაპ. წარმოდგენა-კონცერტების გამართვაზე 6111 მან. 75 კაპ. კარტიზე 7357 მან. 08 კაპ. სამუსიკო ნაწილებზე 25608 მან. 57 კაპ. სახელობრივად 395 მან. 82 კაპ. პატენტებზე 4317 მან. 78 კაპ. წვრილი ხარჯი 2531 მან. 12 კაპ. მოულოდნელ ხარჯებზე 1604 მან. 10 კაპ. საკონცერტო დარბაზის აშენებაზე 26964 მან. 74 კაპ. საზამთრო შენობის შეკეთება-გადაკეთებაზე 8226 მან. 74 კაპ. სხვა და სხვა საქველმოქმედო საზოგადოებისთვის მიუტია 8000 მან. შეწყობის შემოსავლა კომიტეტისთვის 6919 მან. 24 კაპ. ქართ. დრამატულ საზოგადოებისთვის სტენდია 800 მ. მთელი ხარჯი ურდის 141926 მან. 82 კაპ. შემოსავლიც იმდენი. წმინდა მოგება დარჩენია კლუბს 6808 მან. 15 კაპ. ქართულ თეატრის ასახეობად 7 აპრილიდან 31 დეკემბრამდე კლუბს გაუთიან პრიცენტს 9204 მან. 70 კაპ. მიმდინარე წლის შემოსავალ-გასავლის ხარჯთ აღრიცხვა ნავარაუდევია 135900 მანეთში.

ისიკ მაშინ როდესაც დარბაზში სინათლე ჩაქრეს. საღამომ კარგად ჩაიარა. მხოლოდ ნაკლი იმაში იყო, რომ სცენაზე ბევრი გარეშე ნივრები იყო (არა ქართული). თეატრი სამსე იყო ხალხით. შემოსაველი 2000 მან. უნდა იყოს.

ნეკრილი ბავალები

კვირას, 7 თებერვალს, ქართველთა შორის წ. გ. ს. ბაქის დრამატული სექციის განზრახული ჰქონდა დედება. შუაგულიის ოთხ მოქმედების დრამა „სიმინჯე“. პიესა უკვე მხატვარი, მაგრამ კვირას, უკანასკნელი, გენერალური რეპეტიციის დროს მივიღეთ ბალახანიდან ფრიად საშუალო ამბავი. ტელეფონით დაიძახეს, დამსახურებული სცენის მოვარად შევლით გადავივალა. ამ ამბავმა ვლ-ვასავით დაუარა მთელ სცენის მოყვარებს. იმ წამსვე რეპეტიცია შეწყვეტილ იქნა და ერთ ხმათ გადაყვანა წარმოდგენა გადადებულიყო. მართალია სახლის ქირა უკვე გადახდილი ქონდათ, მაგრამ პატეი სცეს განსვენებულს და წარმოდგენა გადაიდო. შევიღეთ ერთი საუკეთესო სცენის მოყვარეთაგანი იყო ბაქის ქართულ სცენაზე. ამ სამი წლის წინად, იმისი მეთაურობით დაიარსდა თბილისის სახალხო სახლთან ქართული დრამატული სექცია, იმისვე თეატრობით იქნა პირველი ქართული წარმოდგენა ქალაქ ბაქოში.

ერთი მარგალიტი არ მოყვანილა. სასამართლო მასალა მთლიანად კი არ შეისწავლეს, არამედ დაყოფილია და განაწილებულია, ზოგი ამ და ზოგი იმ ხანაშია შეტანილი. ბევრის ისტორია, დრო-პროვინციები გამოკეციების ისტორია პროგრამაში არ გამოყოფილა და ნათლად არ გახსიერებულა. ისტორიის პროგრამაზე საქმიან ბუნდა დასახულია. ეპოქობილიური კურსი: დასაწყისობა მე X ს. „გასულამდე“ (I კლ.), ბაგრატ III საქ. დანაწილებამდე მე XV ს. (2 კლ.) და დანაწილებითა რუსეთთან შეერთებამდე (III კლ.). სისტემატიური კურსი: დასაწყისობა მე X ს. „გასულამდე“ (IV კლ.), მეფე ბაგრატ III-ითგან საქ. დანაწილებამდე XV ს. (V კლ.), დანაწილებამდე VI კლ., გამეორება (VII კლ.), მეფედ კლასში ისტორია; როგორც ცალკე საგანი, არა სჩანს, იგი თითქმის შეერთებულია მწერლობის შესწავლასთან. მაგრამ ამ მწერლობაშიც გამოტოვებული არიან იგეთი პირველ ხარისხის ქართველები, როგორც სტრაპონ ზარმელი, ეფრემ მცირე, სტეფანე მტებერი (გობრონის ცხოვრება) და სხვ. ჩემის ფიქრით, საქორი იყო ცალკე თავად აღნიშნულიყო სპონსორული ლეაწლიც, მეტადვე მოკლე-მოკლე ისტორია იგეთ თვალსაჩინო სამეცნიერო კურსითა, ვით გელათი, გრემ-ივანთი, სავარეჯო, ხახული, ბიჭვინტა და სხვ. საქართველოს გარე ათონი, ჯვარი, სინა.

მილოზნი

დასახლებულიყო გველა. ის წყარო-სახელმძღვანელები, რომლითაც შევსო ყოველს მოსწავლეს თუ მის მამობულს ეხელმძღვანელო. ფრეკ ვასალიაშვილები ამ პროგრამაში: ისტორიის თუ მწერლობის ჩვენში ხანაზედ ჰყოფენ და არა პერიოდებად, „გასულამდე“-ს მაგერ ამ ბოთერ გასვლამდე... მეორე კლასში „წერის“ ხსენება არ არის. რე თუ მასში მართლა არ სწე-რენ, არ თხზავენ? უამისოდ როგორ იქნება! პროგრამიდან არა სჩანს, მასში მოხსენებულ ყველა საგნებს ერთი მასწავლებელი ასწავლის, თუ რნს გრამატიკა წერათობა ცალკე ისტატი, მწერლობას სხვა და ისტორიას სხვა. პროგრამაში უფენებენ ხოლმე თვით ყოველ-კვირულ გაკეთებების რიცხვსაც. აქ მე ამის ხსენებაც არ არის. განხილული პროგრამა ნამდვილ პროგრამად კი არ გვეჩვენება, არამედ უფრო სახელმძღვანელოდ ანუ ინსტრუქციად თვით მასწავლებლისთვის. კარგი იქნებოდა ჩვენის გემნაზის მე-7 დე-მე-8 კლ. შემოედლოთ ქართული მხატვრობის ისტორიის გაკეთებებზე და ეს საგანი მიგზარებინათ მცოდნე კაცისთვის. ცოცხალი უფროდებოდა დატოვებულ იქნას სახატური სკოლის ნაწარმოები სახელოვან და ფრიად გამორჩენილ დეა-ლებსა (მე-10 საუკუნედან), აგრეთვე სახატურიები ვომინისა ბერძინსა, რომელიც იყო უშეწინერეს ასული გუ-რიისა, მასთანვე გგოსანი და დიდად განთქმული ყოველ სათნებით, როგორ მიქეძამისა, რომელიც იყო მეუღლე მამუკა ბიკიასისი, ჩინებული მხატვარი და უნიჭიერესი ქალი. მის სახელს-ნოს გამოხატულობა: თვით როდია, რომელსაც მარჯვენა ხელში უჭერია კალამ-ბეჭდელი და მარცხენაში სხვა და სხვა საწერლებით ფერად წამლე-ბით და იწყებს ხატვას. აქეთ-იქით შე-შაობენ მისი მოწაფეები, მოსჩანან წიგნები, ქაღალდი და სხვა. სათავად-აზნაური გემნაზები მთე-ლის საქართველოს საგანმანათლებლო კერებშია და მათში იმე უნდა იყოს დატენებული საქმე, რომ მოზარდმა თაობამ მიიღოს შედარებით სრული ცოდნა ქართულ-მეტყველებიან.

ტირინა იმპერატრიცას მფარველობის ქვეშ შევიდნენ, მას შემდეგ, მეფე ერეკლე იმეცადინა და სომხეთა ვაჭრობის სასარგებლოდ, რუსეთის იმპერატრიცას ეკატრინეში ქელბატობის, ანუ იარაღობის გამართვის დაწყება გამოთხოვა, ისე, რომ 1782 წ. უკვე ეკატრინეში რუსეთის მთავრობის თავისნობით წელიწადში ერთხელ იარაღობის გამართვა დაიწყეს, სადა საქართველოს ვაჭრებიც მიდიოდნენ და სხვა და სხვა საქონელიც მიჰქონდათ გასაყიდად.

ნეკრილი ბავალები

ამ იარაღობის საქმეებს დიდი ისტორია აქვს საქართველოს ვაჭართა ისტორიისათვის, ამიტომ აქ მის შესახებ საუბარი შორს წავა, ჩვენ აქ ამავდენ არას ვიტყვი, სულ მოკლედ იროიდ ცნობას კი მოვიყვანო. საქართველოს ვაჭრები თბილისიდან მიდიოდნენ კატრინეს იარაღობას, თან მიჰქონდათ. საქართველოდან სხვა და სხვა საქონელი სავაჭროდ, იქ ამებეს ჰყიდდენ და ამის სამაგიეროდ იქ ყიდულობდენ ისეთ საქონელს და მოჰქონდათ თბილისში, რაც საქართველოში არ იყო და აქ კი მას კია გასავალი ჰქონდა. საქართველოს ვაჭრები კატრინეს იარაღობად ასტრახანშიც გადადიოდნენ და იქიდან მთელს რუსეთის ქალაქებშიც დადიოდნენ და ვაჭრობდნენ, საქონელი მრავალი გაჰქონდათ და შემოქონდათ საქართველოში, მხოლოდ, ქართველ ერს კი იგინი სულ ვერ ვხვდენ, საერთოდ აქ ბორჯომბას, ანუ ქართველ მამულეების ტაციობაზედ სულ ვერ ნაფარდობდენ. სჩანს, რომ მაშინ ვერც ბედგად საქართველოდ ანიადენ. ამ იქნება შერი არ აქედნათ ისე, რაც მათ 1801 წლ. შემდეგ გამოიჩინეს, ამ ჩარების ბორჯომი საქართველოში იწყება 1801 წლიდან. ბარემ ამასაც მოვიყვანო აქ, რათა ვიცოდეთ ისიც, თუ ამ მცარცევი მგლებს ქონება საქართველოში, ვისის მტლებიან არის გამოზოგილი და გამოზინარი. სომხის ჩარები რუსეთში მგზავრობის დროს, რუსთა ქალაქებში ხედავდენ ბევრს ისეთ საქმეებს, რაც საქართველოში მათი არსება არ იყო და რომ ყოფილიყოს, მაშინ საქართველოშიაც მას დამშული არეინ ეყოლებოდა, პირ ექით, მათ მთავრობაც დაეფარა, ქართველ მეფეების დროს, თუ მათ ერთის მხრით მორიდება აქვდათ და მეორეს მხრით ქართველი მთავრობის შიში, ახლა კი ამ ახალ დროს, ამის მოთაფითვე მათ არეინი გამოიქნა, ნაცულად ამის იგინი სახელსაც მოიხეებდენ ქართველთა ხალხთაგან და მასთან კარგს ფულსაც შევიდნენ, დანარჩენთან ამ ჩარების საქმე არ აქედნათ. ჩარის ხელობა იყო ფულის მოგება, მამულეების შეპოვა, გამდიდრება, ხოლო ამ სიმდიდრის შექმნისათვის თუ გინევე ქართველი გაისრისებოდა, ამასთან მათ საქმე არ აქედნათ.

მეფობელები

საქართველო ანუ საქართველო-გადმოსაცემი. მასალა აღებულია მხოლოდ იტიოდ მწერლიდან. მათ შორის არასად ხსენება არ არის არაფერ სოფრში მგლობლიშვილისა, არამედ მის შემე-ნიერ და წმინდა ქართულ ერთ და-წყრილ მოთხრობებისა, აგრეთვე ხუნდაძისა, დეტუ მეგრელისა და სხვ. არასად სჩანს ქალაქილილი, არასად გოგებაშვილიც, თუცა მარტო მისი „აღვანა“-არ ვიხსენებ სხვა შესანიშნავ ნაწერებს, - გიორგულის თვალ-საზრისით აქარბებს პროგრამაში ჩართულ სხვა მწერლებს ზოგიერთ ნაწერებში მათ ბიოგრაფიებიანად. ბგერეულ არასად ჩანს სასულიერო მწერალი და უდიდებულესი ქართველი, გამბრელ ეპისკოპოსი, თ. რაზივაშვილიც არც მათგანია.

მეფობელები

მთ სხვა ბუნებრივ დაუგეს ქართველებს, ეს ხანაგები არის ისეთი თვისების და ისეთი რისხვის, რაშიც მოჰყვა მთელი თბილისი ქართველ მამულეები, რომელ ბუნებრივ-შიაც ვაება არამც თუ მარტოდ თავად-აზნაურობა, როგორც დროთა ცვლილების გამო უსაქმოდ იყვნენ დარჩენილი, არამედ, მათ გარდა ვაებენ ამ ვაების ცეცხლში თვით ქართველი გლებიც. მათ სხვა ბუნებრივ დაუგეს ქართველებს, ეს ხანაგები არის ისეთი თვისების და ისეთი რისხვის, რაშიც მოჰყვა მთელი თბილისი ქართველ მამულეები, რომელ ბუნებრივ-შიაც ვაება არამც თუ მარტოდ თავად-აზნაურობა, როგორც დროთა ცვლილების გამო უსაქმოდ იყვნენ დარჩენილი, არამედ, მათ გარდა ვაებენ ამ ვაების ცეცხლში თვით ქართველი გლებიც. მათ სხვა ბუნებრივ დაუგეს ქართველებს, ეს ხანაგები არის ისეთი თვისების და ისეთი რისხვის, რაშიც მოჰყვა მთელი თბილისი ქართველ მამულეები, რომელ ბუნებრივ-შიაც ვაება არამც თუ მარტოდ თავად-აზნაურობა, როგორც დროთა ცვლილების გამო უსაქმოდ იყვნენ დარჩენილი, არამედ, მათ გარდა ვაებენ ამ ვაების ცეცხლში თვით ქართველი გლებიც.

ქართული სალ-მე ხარკოვები

ქართულ სტუდენტთა სათვისტომო ნივთიერი ღონისძიების გასაძლიერებლად, იანვრის 31-ს სპიკ კონერტ-კლუბში გამართა ტრადიციული ქართული საღამო. დასდგეს ი. ქავჭავაძის „დედა და შვილი“ რუსულად. შვილის როლი საუცხოოდ ჩატარა მსახიობმა პასხალეობმა. ქართული გუნდმა სტუდ. კიადეშვილის ლობჯინაობით შესარულად სიმღერა „სამშობლო“ (კარლ-შვილისა) და „ვახტანგ მეფე“ (საზოგადოებამ რამდენჯერმე გაამეორებინა, სტუდ. როინაშვილმა კინტურ ტანი-სამოსით საუცხოოდ ითამაშა კინტური. დეკორი იტყვევს თამარი ქავჭავაძისა და სტუდ. აბაშიძემ. სიმეხსტუდენტებისაგან შემდგარ აღმოსავლეთურ ორკესტრმა (თარი, ტინაშვილი, დაირა-ნაიარა და სხ.) შესარულად რამდენიმე აღმოსავლეთური მელოდია. ახალგაზრდა და კარგად ცნობილი პიანინოზედ დამკვრელმა მამო კან-დელო პროგრამის გარეშე შესარულად რამდენიმე პიესა როიალზედ. მისმა საუცხოო აღსრულებამ აღტაცებაში მოიყვანა საზოგადოება და რამდენჯერმე გამოიწვიეს. მონაწილეობას იღებდენ კარგად ცნობილი რუსულ სცენის მსახიობნი. პლონერმა და ლეონტიევიმა ბევრი აცინეს საზოგადოება მოხდენილ ქულეტ-სცენებში. მიგულს საღამოს სრულდ და ტა-ში არ შეწყვეტილა. ფრეკ ვასალიაშვილი იყო ჩვენებური დეკანი საქ. სამხედრო. გზის პირას. უკრავდა დედუკი და სანანდარი. სუველადევის ქართველური მზიარულობის ელფერი იყო. გახდნენ სუფრაზედ ქართული მოკახლნიც. აშიშინდა სუფრაზედ მწელები, გაიზარა აქვე ქართ. სიმღერები, გაიზარა დეკური და სხვა. აღვილობრივი საზოგადოება დიდის სიმარტობით ეხვედრდენ მოღერეებს გარს საცქერლათ. და მზიარულად უკრავდენ ტაშს თამაშობის დროს. დარბაზში ისეთი ქართველური სულდიდა ისეთი ლეკურ-სიმღერები იყო, რომ თავი ცეც რუსეთში ვერ არა შე-აგულ საქართველოში გერენებოდა. საღამოს ელფერს აძლევდნენ რამდენიმე თავდახურული მანდილოსნები (დამსწრეთაგან). ტელეფონად არა თბილის ხარკოვის საზოგადოება ყველაზედ მზიარულ საღამოდ ქართველებისას. გათენების ნამზიარულეები, ნამზიარუნები საზოგადოება ძლივს დაიშალა.

ქართული ენის პროგრამა

ქართული ენის პროგრამა დამუშავდა მდარე ქალაქებში სულ 14 გვერდი. არც ბოლოში, არც სხვაგან თარილი არ უხის და არც აწერია, თუ ვის: შეუ-დგენიან. მხოლოდ ჩამოთვლილია მასალა ჩვენებით, თუ რომელს კლასში რა და რა უნდა ისწავლებოდეს. 1-ლ კლასში: ა. საკითხავ-გადმოსაცემი მასალა. ბ. საზებრო. გ. გრამატიკა. დ. წერა და ე. ისტორია. 2 კლ. იგივე უწეროდ (წ) 3 კლ. იგივე წერითურთ. 4 კლ. იგივე. 5 კლ. ა. ზეპირი სიტყვიერება. ბ. ნაწერი სიტყვიერება ანუ მწერლობა. ანანიანი. მეფიო და ახალი მწერლობა. პირველის მიუღ საზოგადო მიმოიხილვა (V-XVIII ს.) ახალი მწერლობა. მწერლები 1-ლ პერიოდისა ალ. ქავ-ჭავაძე, ნიკ. ბარათაშვილი, გრ. ორბელიანი, გ. ერისთავი, დან. ჭონჭიძე, დავ. არღანიანი. -გ. წერა. დ. ისტორია. 6 კლ. ა. ახალ მწერლების მეორე პერიოდი (60-80 წლ.) ილ. ქავჭავაძე, აკაი, გ. წერეთელი, რაფ. ერისთავი, ალ. ყაზბეგი, ვ. ორბელიანი. -ბ. ახალ მწერლობას შესავე პერიოდი (80-იან წლებიდან): ვაჟა-ფშაველა, დავ. ნინოშვილი, შ. არაგვისპირელი, დავ. კლდიაშვილი. -გ. წერა. დ. ისტორია. 7 კლ. ა) ძველი მწერლობა: 1. მონაწილეები პერიოდი. 2. კლასიკური პერიოდი (XI-XII ს.), 3. დეკამის პერიოდი (XIII-XVI ს.) და 4. ალორბინების პერიოდი (XVII-XVIII ს. ბ) წერა. 8 კლ. ა) გამეორება მთელი გავ-ლის სიტყვიერების ისტორიისა. ქართ. გრამატიკისა. -ბ. ქართ. ეტიმოლოგია. ბ. წერა სალიტერატურო და საისტორიო თემაზე. -გ. წერა და ეს.

მეფობელები

მეფე ერეკლე ერთის მხრით სომხეთა მამა იყო, მას აღბად ემსოდა ვაჭრობის მნიშვნელობა და ამიტომაც მფარველობას უწევდა სომხეთა ვაჭრებს, აქეთ-იქით ვაჭრობისათვის სამგზავროდ. ასტრახანში მგზავრობისათვის მათ სამგზავრო გუშავნიც კი ეძლეოდათ მფარველად, ამის გარდა სხვა დამხარებასაც აძლევდენ. გარდა ასეთის მფარველობისა, 1780 წ. რაჟი მეფე ერეკლე და სოლომონ დიდი ეკა-

40 კაპ. ასეთ საქონელთა ფასების მოყვანა აქ შორს წავა. ერთის სიტყვით ესენი ქართველებს ისეთ ფასებში აძლევდენ საქონელს, რაც მკოდნე კაციისათვის წარმოდგენი უნდა ყოფილიყოს. მაშინ ამ მცარცევიანთ არეინ რას უწლიდა, რადგანაც საშუაროდ, თვით ქართველ მეფეთა დროდამ ლა-წყებელი, თბილისის ნაცვლებს, ანუ თავსაც ყოველთვის სომხის მოქალაქეს, ან თავადს ირჩევდენ და ესენი კიდე ყოველ წაირ ბორჯომბას შალავდენ, ფარავდენ ყველაფერს, რადგანაც მათში მის შეგებდა უკვე წაი-და წინ, რომ იგინი სომხები იყვნენ და სომხის სჯულისანი.

მეფობელები

ქართველ მეფეთა დროს კი ვერც ნაცვალს შეეძლო ჩარჩების დაფარვა, ვერც ქალაქის შელოქს, ვერც ქალაქატეტს (თავი) ამიტომაც მაშინდელი ვაჭრები ცარცევა ვლჯისაგან ოლავ-მულეები იყვნენ და ამ ახალ დროს კი მათ დამშული არეინ ჰყენდათ. მათ სხვა ბუნებრივ დაუგეს ქართველებს, ეს ხანაგები არის ისეთი თვისების და ისეთი რისხვის, რაშიც მოჰყვა მთელი თბილისი ქართველ მამულეები, რომელ ბუნებრივ-შიაც ვაება არამც თუ მარტოდ თავად-აზნაურობა, როგორც დროთა ცვლილების გამო უსაქმოდ იყვნენ დარჩენილი, არამედ, მათ გარდა ვაებენ ამ ვაების ცეცხლში თვით ქართველი გლებიც. მათ სხვა ბუნებრივ დაუგეს ქართველებს, ეს ხანაგები არის ისეთი თვისების და ისეთი რისხვის, რაშიც მოჰყვა მთელი თბილისი ქართველ მამულეები, რომელ ბუნებრივ-შიაც ვაება არამც თუ მარტოდ თავად-აზნაურობა, როგორც დროთა ცვლილების გამო უსაქმოდ იყვნენ დარჩენილი, არამედ, მათ გარდა ვაებენ ამ ვაების ცეცხლში თვით ქართველი გლებიც.

ბილიარდი, ვერც-ვერობით მაგავე უკეთესი არ გვეულებოდა ამ როლში. მისი მნიშვნელობა საქორთა კარგი მანქანებისა, როგორც იმ დღეს ცნობილია ყანაღების სახით ცხოვ-ნენ ყოველდ უშრი და სცენაზე არ გამოხსაშვები როლერი, შუტტერლე, შვარიც და სხვები.

მეფობელები

ფრიად ორიგინალურ პატერის ტიპი დავიხატა ბ-ნა გოცირიმე. საუცხო-ვო მინიკა, ზოგიერთი იუბილტური მენე-რას აღტაცებაში მოჰყავს მნახველი. მაქსიმლიანე. ფონ შორის როლი ლახთანად მესრულებულ იქნა ბ-ნ გ. გამყრელიძის მიერ. სიტყვლევ აკლდა ბ-ნ რომანიშვი-ლის მხოველბერც. ემწნოდა, თუ მსა-ბობი მარტს როგორ უსვამდა ხსს, რათა იფ-ფასიანი იუმორით საზოგა-დობა გავცინებინა. საზოგადოდ უსიტყვლო ბროო ყა-ჩაღებისა მტელდ მიმე და მოსაწყენ შთაბეჭდილებას სტოვებდა. წარმოდგენას დიდძალი ხალხი დე-სწრო... დიოგენი.

ახალი სიტყვა

„ახალი სიტყვა“ („Новая рѣчь“). ი. ლ. ქიქვიანი.

თავისი გრეგორი

გვაქვს ყოველწლიური ახალი წიგნები; გაცნობა ყოველწლიური ბიბლიოთეკის შედგენასა საზოგადოს, საეროს, საქარბნოს; სასკოლო, საბავშვოს და სხ. განმანათლებელ საზოგადოებათა და სასწავლებელთა მიერ დაკეთებული წიგნები განსაკუთრებულ მორიგებით; ქალაქ გორიდან დაკეთიას ვასკულებით ორ დღეში. წიგნილი ანუ პირადლ ნაყიდ წიგნები შეიღება ზევენე მიზეზთა მიხედვით.

მეფობელები

მეფე ერეკლე ერთის მხრით სომხეთა მამა იყო, მას აღბად ემსოდა ვაჭრობის მნიშვნელობა და ამიტომაც მფარველობას უწევდა სომხეთა ვაჭრებს, აქეთ-იქით ვაჭრობისათვის სამგზავროდ. ასტრახანში მგზავრობისათვის მათ სამგზავრო გუშავნიც კი ეძლეოდათ მფარველად, ამის გარდა სხვა დამხარებასაც აძლევდენ. გარდა ასეთის მფარველობისა, 1780 წ. რაჟი მეფე ერეკლე და სოლომონ დიდი ეკა-

მეფობელები

მეფე ერეკლე ერთის მხრით სომხეთა მამა იყო, მას აღბად ემსოდა ვაჭრობის მნიშვნელობა და ამიტომაც მფარველობას უწევდა სომხეთა ვაჭრებს, აქეთ-იქით ვაჭრობისათვის სამგზავროდ. ასტრახანში მგზავრობისათვის მათ სამგზავრო გუშავნიც კი ეძლეოდათ მფარველად, ამის გარდა სხვა დამხარებასაც აძლევდენ. გარდა ასეთის მფარველობისა, 1780 წ. რაჟი მეფე ერეკლე და სოლომონ დიდი ეკა-